LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Midsommarsgången (forts.)

Höjde de på sig och försvann.
Jag har själv försökt att gå.
Jag fick k.o. m. upp på dräng-
gården i Hulebäcksbro och kastade
mig emsam bland lejonen, men
jag rådde ändå inte med att
ligga, och sen var det inte lönt
att försöka en gång.

Småland
Vista
Småstad
April 1928

790 Gods Skogs Söderberg 52.
Kor. v. Skatte- och Hemortsuppg. 52
Född 1857 i Västerås

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Första sommardagen

var den 24 april och då började sommarsjälen.

Den 24 skulle var första vinterdagen.

J 3.
53

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Selen.

Jag minns väl de inte
hade en enda klädebit på hela
selen utan band ihop den
med björkeridjor. Den gjorde vi
på kvällarna vid de öppna
spisarna.

790

57
54

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

"Det var lä lomlar dä."

Det var en natt, när jag
kade maldym i Ingerydsskogen
kerarnä borta i Ölmeklad. Rätt
som det var, skramade kvarnen
när han gick som allra bäst.
Jag tänkte, att det möjligen
kunde ha kommit något i
skycket mot hjulet, så jag log
nyfiken och gick ut för att se
efter. Fast förr'n var jag

55 RF.

inte. Men som jag kom ut,
gick ljudet igång igen på
gick dubbelt så fort som
förut. "Det var så tomt
där" sa de sen, när jag ta-
lade om det.

Men vid tevarnarna
hände det ofta sådana spök-
fakel, just inte vet jag, vad
det var för märkligt.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

56.

56

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

Mara.

Ja, det vet jag inte vad det är, men det är så högst kuriöst, kan jag tro.

Om de hade några föreningar i området av den sönderrivna eller så, brukade en alltid fråga: "Har mara rivit dig eller vad kan du gjort dig i området?"

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

57

Tomtar.

I Övravad, su var
en leg under Djursaye Jön,
fanns en bonde, som skód
sig så ravande bra att de
påstod han hade tomte. Hen
skulle ha nya kläder till
var jul. Men så ett år sa'
bonden mer på skoj: "I ha
dragit på dåligt, så jag tror
icke I får någon ny munde-

58

ring." Men han blev ha arg, så han flyttade ifrån honom och till en annan.

Ja, sånta har det funnits, det är då ett, som är säkert, fast jag aldrig har sett någon.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

59

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Begravning.

Man brukade kalla upp
sneddn (= med grenarna kvar)
granar utanför dörren till
begravningsgården, och vidare
bäckar av granar på långt som
de bar liket. De gjörs all-
tid under hela tiden de bar
liket.

Till likskjuts tackade de
helst svarta hästar.

Jag har där talas om, men

det minns jag icke själv, att de, som hade långt till kyrkan, skaffade på vägen en dag sig en syn.

Begravningsgillet varade alltid i tre dagar, men det var inga påskilda bruk, utan det gick till där, som på ett vanligt kalas.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

61
61

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Dödsfall.

Om någon sjuk ville
flytta över från en säng i
rummet till en annan, så sa'
de alltid: Jo, han lever inte länge.
Det bådar, att det snart ska
vara slut.

I rummet där någon
dog, skannade de klockan och
där hemma på lilla begrav-
ningen hade varit. Och på-

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

drog de fram jordmorna för
förvåning. — De lade pengar
på ögonen på den döde, för att
de skulle ligga igen. Det fynde
de så fort han var död.

Sjuka döda skulle ha
handskar — och då vanligen
brända handskarna — och skum-
por på fötterna.

De brukade lägga en sti-
len duk — som var av finare tyg —
över hela bordet ända upp till
taket. Den nubbades fast.
Och på la de kräsaria uppe på
det vita. I den ena handen
skulle den döde ha en liten
psalmbok.

Gubbar, som jagade
ämnen, skulle ha sammet med fnls.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

63

Jördfall (mtb.)

sig i kistan, och de som röka-
de rökepipa och tobaksspung den
har jag hört talas om, att
före min tid fick de k.o.m.
bränvin med sig i kistan.
Men det har icke hänt i
min tid.

Likkistan:
Ville de liksom hedra

liket gjorde de skoden av
kallebräder, som var idel kår-
na. Men sen blev det så
jämgse och höga hicka i
slän med spenningar och all-
ting, så sen gjorde de inga
hemma.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

65.
65

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Korepiskaren

skulle piska kororna. Han
var vaktmästare vid kingp-
kuset i Kråma, och kan gick
ikring och log upp kionde. Ja bru-
kade kan alltid få en sup me',
men det vleo jo många ja korom,
så kan kade med sig en kom-
flaska och fönde i.

66.

66

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Barndop.

När jo'mora' kom ifrån kyrkan med barnet, skulle hon äta av alla sorters mat de hade i huset innan hon lämnade barnet ifrån sig. Det var för att barnet inte skulle få vämjelse för någon slags mat.

Likaså skulle jo'mora' vid hemkomsten äta huvudet

67

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

mot dörren i huset. Det skul-
le vest vara ju att barnet
skulle få lägg ju att låsa.

I Snarkorp var det två
gifta paddrar och fyra ogifta,
men det var olika i var
socken. Ingen av dom fick
vara slätet till barnet, utan
det skulle vara alldles o-
skyldiga människor. - Det an-
sågs vara en fuska sin be-
hov att få bli padder. Det gäl-
de att se till, att en skaffa
sig rätt och vände sig rätt,
ju annars gjorde församlingen
spektakel av en. Men när
det var en 5-6 handtag sam-
tidigt var det bråck, ju det

Forts.

68

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Barndop (forts.)

blev på kvällen och begynnelse
fruntimmer i kyrkan då.
De förstfödda brukade man
nog uppkalla efter deras fä-
der, men sen blev de ju
tvungna att ha till varje-
handa namn.

Till kalaset bjöds först
släkten och sen kalaslaget.
Det utspändes vanligen av

byn, såvida det inte var
mycket stora byar, då de
kunde vara delade i två
skalaslag. Man bjöd aldrig
utanför skalaslaget.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Skärstad Sk.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Skator.

Om de halar skator, så åskadkommer det skada. Vh om en skjuter en skata så faller ett annat djur istället. Vh det tror jag på själv. Vi hade på rasande med skator på Lund, så vi kunde aldrig ha någon lönsamat ute, för än åt skatorna upp. Vh jag tänkte jag skulle skjuta åtminstone en av dem, så de inte blev riktigt

så märgångna. 799 Jag fick så med
Men där där fick vi slak-
ta en ko. Och den har jag
sett mig för att inte bada
Som om de så påtar sig på
nåsan på mig.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

72.

72

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Uppla.

Om en uppla förriker
utanför, betyder det dödsfall.

73

73

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Rimma lit grötan

Bönderna i Svartorp skulle rimma lit grötan vid en körråka, men det var ingen, som ville börja, utan de satt där och tevcade jo var-andra. Men så var det en som började och han rimmade:

"Svartorps kaukar är alldit ute å' å' vaukar.

I dåligt jöe ä de alldit

ute och köre, och alltid vill
de sitta längst fram, för de
vet vaken lukt eller skam."

Men de blev så rasande,
så de slöckte ljusen och for
i peruken på varandra, för
de ville va' storbönder mest
allihopa.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Bröllop.

Bröllopsprocessionerna lämnade de likaeom "reuning" (= förningen) på bröllopet men lade de fick något finare som hörde till servisen, dukes det på bordet.

Prästen placerades näst brudgummen vid bordet den placerades de efter släktskap. De brukade jäckerna ja undra, så